

Barcelona, 31 de maig de 1982

Estimat amic,

Tinc sobre la taula la teva darrera del 15 d'abril i durant tot aquest temps he esperat una bona ocasió per contestar-te. S'entén que una bona ocasió per a mi significa un motiu d'esperança en el conflicte que ja fa massa dies que dura. Cada dia ho deixava per a l'endemà, sempre a l'espera que alguna o altra de les negociacions i de les mediacions arribessin a bon terme. Però, de moment, tot segueix tan negre com el primer dia i, segons sembla, per a vosaltres, pitjor. Serà una guerra que empobrirà el món -víctimes a part- i de la qual només en trauran fruit els més poderosos que cada dia ho són més a mesura que els altres empobreixen.

No sé si puc parlar amb sinceritat, perquè no conec l'abast de la censura ni si, en les circumstàncies actuals, et podria perjudicar dir les coses que aquí pensem d'aquest conflicte, però si ^{que} em sembla que em puc arriscar a fer-te saber que la gent d'aquí està molt dividida, els uns a favor i els altres en contra. Gairebé com sempre. I gairebé com sempre es poden identificar els partidaris de l'extrema dreta que al llarg de la història més recent s'han alineat amb els italians contra els abissinis, els nazis contra la resta del món, els americans contra el Vietnam..., només que ara hi ha part de la progressia que parla del colonialisme anglès, etc. El més desconcertant del cas, però, és l'actitud de Rússia i Cuba, per exemple, que prenguin partit a favor d'una dictadura militar. És clar que bé s'han de posar enfront dels Estats Units, oi? Això, entre nosaltres, és un joc d'ous!

Les víctimes de les bombes, dels trets i, a partir d'ara, del fred, no sabran quin ha esta mai el joc que els ha menats a una situació semblant. Barrejar en tot això l'honor, el patriotisme, la raça, és acabar de fotre's del mort i de qui el vetlla.

Tinc un reguitzell de coses per informar-te, però em sembla que ho deixo córrer, per ara. Només te'n diré una: el 21 s'abrirà a la Generalitat, vaig

rebre de mans del President el premi al millor llibre per a nens i nenes publicat durant l'any passat, i que se'm va concedir per "L'ocell meravellós", de la col·lecció Els llibres del sol i de la lluna, de l'Abadia de Montserrat. El premi consistia en un taló de tres-centes mil pessetes. Algun company meu de treball, de l'oficina, vull dir, que coneixia el llibre -sis o set pàgines de text, tot plegat- va dir que mai tan poques lletres havien guanyat tantes pessetes... I em penso que tenia raó. En tot cas, però, les vaig compartir voluntàriament amb la Montse Ginesta que és la noia que hi va fer les il·lustracions. El llibre és molt bonic gràcies a ella, que fa que tothom se'l miri amb bons ulls.

I prou per avui! Encara que no en tinguis ganes, fes-me només dues ratlles per fer-me saber com esteu. Mentrestant, rep una abraçada dels vostres amics,

Joaquim i Rosa